որ կապուած է թեթեւակի յետեւի կողմից. զոտիկի գագաթն էլ զարդարուն: Երեւում են նրանց ներքնազգեստի նեղ թեւերը, բազկի մօտ աւելի սեղմուած. ներքնազգեստի վերայից ձգուած է բարակ և արձակ վերնազգեստ: Գմբեթի տակի կինը գլխին նոյն զոտիկն ունի. միայն պարանոցի տակից կապուած է մի լաթով, իսկ լաչակն իջնում է ուսերի վերայ: Աղջիկների գլխի կապն ու զարդը յիշեցնում է Լեւոն Գ.ի և Կեռանի աղջիկներին, միայն ոչ նոյնչափ շքեղ, կամ նման է ներկայուածս Ախալցխայի եւ աւելի մօտ Փամբակի կանանց գլխի զարդարանքին: Նոյնն է եւ բանաւորի կնոջ Տղատիկնոջ գլխի զարդարանքը, որ հրատարակել է Հացունին իւր Հայ Տարազի մէջ, եր. 218 եւ մենք Իգնատիոս Մանրանկարիչ եւ Ծօթօռկանց Տոհմը աշխատութեան մէջ (Աւս, եր. 29): Ծառի վերայից աղջիկների հետ խօսող երիտասարդը ճիշդ նոյն զգեստն ու կօշիկներն ունի, ինչ որ ձուկ բերող Ծերենիկն ունէր, միայն առանց գլխարկի և կողքից կախուած թաշկինակի, ասել է, թէ որոշ դասի երիտասարդներին յատուկ ըզգեստ էր այդ: Երկրորդ ձիթենու վրայ եւս մի պատանի է բարձրացել եւ կացնով ճիւղեր է կտրատում. Նա հագել է մինչև զոտին հասնող ելակ. Նորա տակից ծալքաւոր բաճկոնակ, որ մինչեւ ծնկներն է հասնում, ապա նեղ եւ կարմիր անդրավարտիկ, ոլոքների մօտ սեղմ եւ զարդարուն, զուգէ և փաթթանով պատած. ոտքերը անկրունկ եւ առանց ճիտկի կօշիկ, զուգէ տրեխ:

Ամբողջ մանրանկարն առնուած է գընդակների շարքից բաղկացած և երկու գծով եզերուած շրջանակի մէջ:

Երկրորդ մեծ մանրանկարը 17 ա. (պատկեր 4) Ընծայականն է, 21×14½ սն. մեծութեամբ. խմբանկարի կեդրոնում կանգնած է Յիսուս, իսկ կողքերից աւետարանն ընծայաբերող Սահակ Անեցին եւ իւր եղբայրը Առաքել: Յիսուս երկու անգամ բարձր է, քան կողքին կանգնած եղբայրները, մի միջոց Նրա մեծութիւնը արտայայտելու, որ գործադրւում էր և բիւզանդական մանրանկարչութեան մէջ. հագել է Նա երկար, մինչև բոլիկ ոտները հասնող տունիկայ. վերան ձգել է կարմիր երկար տոգայ ձախ թեւի վերայով, մի ծայրը մէջքին փաթաթած և բռնած ձախ ձեռքում: Նոյն ձեռքում բռնել է և կազմած, բաց աւետարան, ոսկի տառերով «Ես եմ լոյս աշխարհի, որ գայ առ իս են.» գրած. ոսկեզօծ են և աւետարանի թերթերի եզրները, կողքից կախուած են կազմի կոպիչները: Աջով խաչակնքում է: Մօրուքը կարճ է և երկճիւղ, գլխի մազերը շագանակագոյն, որ իջնում են մէջքի վերայ և երեւում են կողքերից: Բեխերը նուրբ և ծայրերը դէպի ցած թեքուած, շրթունքները կարմիր, բերանը կանոնաւոր, այտերը կեդրոնում թեթեւ կարմիր: Խաղաղ աչքերը ուղղուած են դիտողին: Դէմքի տպաւորութիւնը կենդանի է, բայց հանդարտ. գլխի շուրջը խաչազարդ, մեծ նիմբուս, կարմիր յատակի վերայ ոսկու փոշով ծածկուած:

Յիսուսի աջ կողմից կանգնած է մի զգեստաւորուած վեղարաւոր, որ վերան կապոյտ փիլոն է ձգել եւ որի առաջին քղանցքները շնորհալի կերպով ցած են իջնում, հայկական սովորութեան համեմատ. փիլոնի վերայից ձգուած է խաչազարդ եմիփորոն, ծայրերը ոսկեզարդով և ծոպերով վերջացած: Երկու ձեռքով, կարմիր թաշկինակի մէջ բռնել է ոսկեզօծ աւետարան, որ մատուցանում է Յիսուսին: Հագել է սեւին մօտեցող շապիկ, երկար՝ մինչև կարմիր և անկրունկ կօշիկներով ոտները: Մօրուքը գորշ է եւ մեծ. բեխերը նոյնպէս ալեխառն. այտերը թեթեւ կարմիր, աչքերն ու յօնքերը սև և կանոնաւոր: Վեղարը սուր և հայկական, փեշերն առնուած փիլոնի տակ: Գլխի վերայ սեւ թանաքով և արեւելեան բոլորգրով գրուած է. «Քս. որդի Ած̃յ ընկալ զքս սուրբ զաւետարանս ի մեղապարտէս Սահակայ երրև զխերեւէչն այրոյն եւ ողորմեա»:

Ձախ կողմից ձեռքերն աղաչաւորի նման պարզած է համեմատաբար աւելի երիտասարդ մի ֆիգուր, հագել է զօտեւորած պարեգօտ, կամ երկար պատմուճան, կարմիր յատակի վերայ ոսկի ծաղիկներով. Թեւերը չեն սեղմուած: Կօշիկներն անկրունկ են, երկու կողմից, գծերով իրարից որոշուած, նման 8 բ-ի Ծերենիկի կօշիկներին, միայն առանց ծոպերի: Մօրուքը մեծ է, ծայրից փոքր ինչ ճեղքուած և արդէն սպիտակել